

Datum: 14.10.2018

Medij: Kurir

Rubrika: Bez naslova

Autori: Redakcija

Teme: filmski, dramski, pozorišni umetnici

Naslov: SUDBINA KOSOVA JE U TRAMPOVIM RUKAMA

Napomena:

Površina: 1135

Tiraž: 70000

Strana: 1,4,5

Datum: 14.10.2018

Medij: Kurir

Rubrika: Bez naslova

Autori: Redakcija

Teme: filmski, dramski, pozorišni umetnici

Naslov: SUDBINA KOSOVA JE U TRAMPOVIM RUKAMA

Napomena:

Površina: 1135

Tiraž: 70000

Strana: 1,4,5

FOTO: DADO DILAS

intervju nedelje
PETAR BOŽOVIĆ
GLUMAC

Šta reći u vremenu
kad nemaš pravo
da sudiš američkom
vojniku... A onda
dolazi i taj skot
Tramp. Ne daju
nam da budemo
svoji, i jebiga

Razgovaraao
Ljubomir
Radanov

Datum: 14.10.2018

Medij: Kurir

Rubrika: Bez naslova

Autori: Redakcija

Teme: filmski, dramski, pozorišni umetnici

Naslov: SUDBINA KOSOVA JE U TRAMPOVIM RUKAMA

Napomena:

Površina: 1135

Tiraž: 70000

Strana: 1,4,5

SUDBINA KOSOVA JE U TRAMPOVIM RUKAMA

Publika u Srbiji u novoj pozorišnoj sezoni imaće priliku da Petra Božovića gleda u dve nove predstave „Vito - zaustavite zemlju, hoću da izadem“ i „Otac Sergije“, komadu velikog Lava Tolstoja.

S bandom srpskog glumišta, nekoliko dana pre premijere biografske drame o velikom pesniku Vitomiru Nikoliću, vodili smo razgovor o kulturi, ali i o putanju Kosova i odnosa između Srbije i Crne Gore, kao i napadu na akademika Matiju Bećkovića.

„U novoj pozorišnoj sezoni tema komj se bavi reditelj je revolucija. Pre desetak dana navršilo se 18 godina od 5. oktobra. Da li je svaka revolucija osudena na propast i zašto mladi danas ne veruju u revolucionu?“

- S velikim razlogom ne veruju i to dolazi iz hrišćanstva. Uloga mesije je zamjenjena ulogom radničke klase. Mora ponovo da se desi preobražaj nas kao pojedinca. To se možda i nikad neće desi. Nas istorija ničemu nije naučila. Imali smo krvave ratove u Evropi u kojima je izginulo stotine miliona ljudi. Moramo se obratiti nauci, koja treba da povede računa, ne samo o interesima kapitalista, nego da se vrati i metafizici. Nije suludo što ovoliko ljudi godinama veruje u Boga. Neki veliki razum i svemir postoje, a očigledno da se radi o vrstama energije, koje je Tesla forsirao, a Morgan prekinuo. Nikola Tesla je bio prvi ekolog sveta

i ukazao je na loše posledice cepanje atoma, a njegov poslodavac mu je spočitavao da kasne za Evropom. Tesla je onda rekao da će doći nad kad će taj vid energije biti smaran zločinom nad čovečanstvom. Dogodila se ubrzo nuklearna katastrofa u Černobilu i nedavno u Japetu. Ovo ovako više ne može, ali i dalje traje.

„Kada ćemo doživeti katarz?“

- Sanjao sam jedan san. Došli su neki ljudi iz podzemlja, a nisu Rusi, ni Amerikanici. Kazaće i Rusima i Amerikancima da ovačko više ne funkcioniše. Olujdute se i obožite se. Čovek nema drugog izlaza. Posle napada na Irak, kad je utvrđeno da nema naoružanja, niko ništa nije rekao od svetskih sila. Gledam ove gradove Abu Dabi i Dubai, sve će to jednog dana biti pesak... Moramo da se vratimo božjem putu. Nisam ja zatucani vernik, ali verujem da kad nauka počne da se bavi energijom mozga, da će biti nade. To je bežična energija i vajerles, o čemu je govorio i Tesla. Mogli smo svi da koristimo tu energiju besplatno. Međutim, kapitalisti su se samo pitali koliko će da zarade.

„Šta vas brine?“

- Više nema slobodnog vremena za običnog čoveka. Krajem prošlog veka subota i nedelja su bili dani za odmor. Nije to izmisljeno tek tako, a danas niko ne jede ni nedelju. Samo radi, stoko, a kad doživiš penziju, crkni, stoko,

Gde je tu uspeh? Nije to Bogu milo, iako je kaznio čoveka zbog izdaje Adama.

„Da li vas plaši raskol u pravoslavlju crkvi?“

- Mi kroz istoriju stalno imamo

O odnosu Srbije i Crne Gore

NAROD ZNA DA JE SVE IGRA POLITIČARA

„Kako ste doživeli napad na Matiju Bećkovića u Crnoj Gori?“

- Nije me to iznenadilo. Doživeo sam to kao na napad na borca u ringu. Navikao je moj prijatelj na udarce i on ih elegantno vraća. To više govori o drugima, a ne o njemu.

Kako vidite trenutni odnos Srbije i Crne Gore?

- Ako gledamo politiku, nikad nisu bili gori, ali narod je već shvatio da je to igra političara. Umoran je od tih velikih reči da će vesati one koji ne poštaju zakon ili ne ustanu na himnu. Svaka prinuda rađa otpor, a zna se šta rađa otpor. Nek razmisle ovi što čitaju naš razgovor.

Da li ste pratili fudbalsku utakmicu između Srbije i Crne Gore?

- Gleđao sam meč i mislim da su zluradi ljudi razočarani što nije bili nikakvog incidenta. Narod je digao ruke od tih zapaljivih parola, strasti i isključivosti. Jedna grupa navijača je u jednom trenutku skandirala „Srbija, Srbija“, a to bi ranije odjeknulo, a sad niko ništa. Zadovoljan sam tom slikom.

ĐINDIĆ I KOŠTUNICA SU IMALI DOBRE POČETNE IDEJE. MEĐUTIM, POSLE NESRECNOG 5. OKTOBARA DOBILI SMO NE PROMENĘ, NEGOTASTAVAK STRUKTURA STAROG REZIMA. MI NI DANAS NISMO S KOMUNIZMOM RASKRSTILI

te probleme. Crkva je morala da se prilagoda. Kad god bi uzmala recept od ovog sveta, doživljavala bi poraze. Umesto ona da daje savet društvu kako se živi, ona od njega uzima najgore. Nesloga crkvenih velikostojnika pravi veliku štetu crkvi i gradu. Svako lično mora da se bavi time, od molitve, pa do liturgije. Liturgija je meni lepo kao naše kolo. Skupe se tamo razni nepoznati i samo su ljudi, a svako opet ima i svoju individualnost.

„A hoće li se rešiti pitanje i Kosova?“

- Slušao sam Vedranu Rudan sa zanimanjem. Ona je rekla: „Šta ste navalili na Kosovo. To je Amerika i ne možete vi protiv Amerike.“ To je tačno. Međutim, ne možemo mi zbog toga da odustanemo. Pazine, može i Amerika sutra da prođe, a Kosovo će uvek biti deo naše duše i istorije.

„Ko je dozvolio da do ovog stanja dođe?“

- Evropa. Pustili su da Amerika usred Evrope napravi svoju koloniju. EU se zato ponaša kukavički i nema više velikog državnika kao De Gola, a to su danas sve državnici idi mi - dodi mi.

„Ko su u Srbiji poslednji veliki državnici?“

- Zoran Đindić i Vojislav Koštunica su imali dobre početne ideje. Međutim, posle nesrećnog 5. oktobra dobili smo ne promene, nego nastavak struktura starog rezima. Mi ni danas nismo s komunizmom raskrstili. I dalje caruju i državu vode tajne službe, a mi smo tu nemoćni. Možda to smešno izgleda. Međutim, slučaj generala Perišića je jasan. Uhvaćen je u špijuniranju i u svakoj drugoj zemlji bi doživeo strašnu kaznu. Kod nas njega ne može da diraš jer je radio za CIA. O čemu mi pričamo? Mi smo i dalje u okupaciji i protektoratu. Šta reći u vremenu kad nemaš pravo da sudiš američkom vojniku... A onda dolazi i taj skot Tramp. Ne daju nam da budemo svoji i jebiga. Bolje bismo prošli da nam kuća nije nasred puta i da smo Finci i Norvežani.

EU SE PONAŠA KUKAVICKI I NEMA VIŠE VELIKOG DRŽAVNIKA KAO DE GOLO, DANAS SU SVE DRŽAVNICI IDI MI - DODI MI

„Kako ste pronašli tekst o Vitomiru Viti Nikoliću? I on je žrtva te revolucije?“

- Tekst je pronašao mene. Pisac mi je doneo tekst pre nekoliko godina na Slaviji, inspirisan mojom ulogom istražitelja Harvara da koju smo radili u Ateljeu još davno Anita Manićić, Ljuba Tadić... Oborio me je posle desete strane. Zaplakao sam. Nešto je dušboko, a opet naše.

„Šta vas je potreslo toliko da zaplačete?“

- Bio sam svedok tim događaju 1968. U komadu je predstavljen čuveni Titov govor posle kojeg su prekinuti protesti studenata, ali tad smo doživeli Pirovu pobjedu. On je kao vešt političar odao priznanje i rekao marš. Posle su pola tih revolucionara postale vode koje i danas tražu. To je kontinuitet revolucije.

„Partner vam je Nebojša Ljubišić, ko ga zovete Ljuba?“

- Lepše mi je Ljuba nego Nebojša. Zovem ga tako zbog spomene na Ljuba Tadića. Ne mogu da zamislim da radim s nekim drugim. Želim kao reditelj da postavljam komade koje sam preživeo i dobro ih osećam.

„Napustio nas je nedavno i vaš prijatelj Predrag Ejduš.“

- Svaka smrt iznenađi. Mi se znamo do malih pozorišnih nogu. On je bio u Dadovu, a ja u Teatru levo. Amaterizam je bio tad krvav i ozbiljan, a danas ne postoji. Dadov je bio kao Zvezda, a mi kao OFK. On je primer velike energije i veliki glumac. Kad sam mi video sliku na komemoraciju, suze su mi pošle od saznanja te konačnosti. Ne treba se bojati smrti kao jednog dela života. Mora da postoji još nešto, jer bismo, u suprotnom, bili vinske mušice.

„Šta se osetili kad se ponovo ušli u Narodno pozorište?“

- Osetio sam se tužno. Niko se ne seti da vidi tu kuću koju je Miloš napravio prodajući mangulice. U opancima ga je Srbija pravila, a sad se niko ne seti da se napravi Opera i Balet. Danas najbolji odlaze u svet, trbuhom za kruhom. Narodno pozorište je malo za tri ansambla.

„Kako komentarištete aferu oko Plejboj zečice Mirele Krajinović i njenog angažovanja u nacionalnom teatru?“

- Odavno me to ne čudi. Narodno pozorište mora da bude hram i muzej i da se trudi da se ta iluzija ne izgubi. Ko u njega uvede svakodnevnost, može da ga pretvori i u robnu kuću ili pijacu.

